

لذک خدمت در ماه ۱۳۸۴

مدرس محترم نسر خدمت در قم

با درود احترام آمیز، نامی سپید در باره‌ی آرام افغانی است که شروع زندگی کرد
 در کتاب "سخنوران نامی معاصر ایران" سال ۱۳۷۳ در نسر خدمت است. راننده
 جوانی است که پس از خواندن آن را به آقای سید محمد باقر برقی ارجح
 برسانید. باشد که کلمات یاد شده در نامه در چاپ می‌باید در نظر گرفته شود.
 بسیار و پیروزی است و همگی نمی‌توانند در الامینان
 خدمت می‌کنند. لطفاً از دربانان نامه بگفتنی روی پاکت سید محمد باقر بکنم.

سید محمد باقر
 ۱۳۸۴

جناب آقای سید محمد باقر برقی در کتاب «سخنوران نامی معاصر ایران» که به سال هزار و سیصد و هفتاد و سه در نشر خرم در قم منتشر شده است، شرحی از زندگی نامه ی ژاله اصفهانی را آورده اند که با سپاس از او برای حفظ واقعیت ها لازم می دانم چند نکته ی زیر را یادآور شوم:

- 1) ژاله اصفهانی در آغاز سال هزار و سیصد و بیست و شش همراه همسرش به اتحاد جماهیر شوروی مهاجرت کرد نه به جهت ناگزیری از داشتن تمایلات سوسیالیستی، ژاله شانس آن را آورد که ده سال اول هجرت در دانشگاه آذربایجان در باکو و سپس در دانشگاه دولتی مسکو با نام «لاماناسوف» در رشته ی ادبیات تحصیل کند و در سال هزار و نهصد و پنجاه و نه با تز دکتری درباره ی «زندگی و آثار ملک الشعرای بهار» دکترای بگیرد و از آن پس در انستیتو ادبیات جهانی در مسکو به کار ادبیات تحقیقی و تطبیقی پرداخت.
 - 2) ژاله اصفهانی در سال هزار و سیصد و پنجاه و نه به ایران برگشته و شعرهای تازه خود را در کتاب «اگر هزار قلم داشتم» منتشر کرد. متأسفانه عنوان این مجموعه در کتاب سخنوران نامی معاصر ایران اشتهاً اگر هزار چهره داشتم ثبت شده که موجب ناخرسندی کامل شاعر اشت و باید درست شود.
 - 3) ژاله اصفهانی مدت هفده ماه در ایران ماند و سپس برای دیدار پسرش به لندن رفت که تاکنون در آنجا زندگی می کند، یعنی می نویسد.
 - 4) اشعار اجتماعی ژاله اصفهانی پس از مجموعه های «گل های خودرو» و «زنده رود» و «اگر هزار قلم داشتم» در دوازده مجموعه ی دیگر در ایران و خارج انتشار یافته است. دیوان یا مجموعه اشعار ژاله اصفهانی در دو جلد در موسسه انتشارات نگاه در دست چاپ است. در تهران.
- با تجدید تشکر از آقای سید محمد باقر برقی، امید است در آینده ژاله اصفهانی - شاعر دیرمانده در هجران را آن چنان که بوده و هست به یاد بیاورند و این آرزوی من است از همه هم میهنان ارجمندم.

ژاله اصفهانی

لندن شهریور هزار و سیصد و هشتاد و چهار

ژاله

(۱۳۰۰)

بانو ژاله سلطانی، معروف به ژاله اصفهانی، در سال ۱۳۰۰ هجری شمسی در اصفهان چشم به جهان گشود و در همان شهر به کسب دانش پرداخت و تحصیلات ابتدایی و متوسطه را به پایان رسانید و فنون شعر و ادب را از اساتید فن آموخت. آنگاه به استخدام بانک ملی درآمد و به کار اشتغال ورزید.

ژاله، شعر و شاعری را از دوران جوانی آغاز کرد و چون در کنار مردم محروم میهن خود زیست و از درد و رنج آنان آگاهی یافت، هنر خود را در خدمت مردم به کار گرفت و از درد و رنجشان سخن گفت.

ژاله پس از وقایع آذربایجان و داشتن تمایلات سوسیالیستی ناگزیر به اتحاد جماهیر شوروی پناهنده گردید و در آنجا به نشر شعر و ادب فارسی اشتغال ورزید و کتابی هم در باره شاعران ایران نوشت. گویا در سالهای پس از انقلاب اسلامی به ایران مراجعت کرد. از آثار او، مجموعه‌ای به نام «گل‌های خودرو» در سال ۱۳۲۳ شمسی منتشر شد و نیز مجموعه شعر «زنده رود» چاپ مسکو، و «اگر هزار چهره داشتم» در سال ۱۳۶۰ در تهران توسط انتشارات حیدرآباد طبع و نشر گردید. از اشعار اجتماعی جدید او چیزی در دست نیست و نمونه‌های زیر از شعر گذشته اوست:

سراچه مهر

بیا چون بلبل سرمست نغمه‌خوان باشیم	بیا به فصل گل ای دوست شادمان باشیم
مراد خاطر پر مهر دوستان باشیم	بیا چو لاله بخندیم بر رخ گردون
چراغ محفل جانان فروغ جان باشیم	بیا چو شمع بسوزیم در سراچه مهر

جناب آقای سید محمد باقر برقی در کتاب «سخنوران نامی معاصر ایران» که به سال هزار و سیصد و هفتاد و سه در نشر خرم در قم منتشر شده است، شرحی از زندگی نامه ی ژاله اصفهانی را آورده اند که با سپاس از او برای حفظ واقعیت ها لازم می دانم چند نکته ی زیر را یادآور شوم :

1) ژاله اصفهانی در آغاز سال هزار و سیصد و بیست و شش همراه همسرش به اتحاد جماهیر شوروی مهاجرت کرد نه به جهت ناگزیری از داشتن تمایلات سوسیالیستی، ژاله شانس آن را آورد که ده سال اول هجرت در دانشگاه آذربایجان در باکو و سپس در دانشگاه دولتی مسکو با نام «لاماناسوف» در رشته ی ادبیات تحصیل کند و در سال هزار و نهصد و پنجاه و نه با تز دکتری درباره ی «زندگی و آثار ملک الشعرا ی بهار» دکترا بگیرد و از آن پس در انستیتو ادبیات جهانی در مسکو به کار ادبیات تحقیقی و تطبیقی پرداختد.

2) ژاله اصفهانی در سال هزار و سیصد و پنجاه و نه به ایران برگشته و شعرهای تازه خود را در کتاب «اگر هزار قلم داشتم» منتشر کرد. متأسفانه عنوان این مجموعه در کتاب سخنوران نامی معاصر ایران اشتبهاً اگر هزار چهره داشتم ثبت شده که موجب ناخرسندی کامل شاعر اشت و باید درست شود.

3) ژاله اصفهانی مدت هفده ماه در ایران ماند و سپس برای دیدار پسرش به لندن رفت که تاکنون در آنجا زندگی می کند، یعنی می نویسد.

4) اشعار اجتماعی ژاله اصفهانی پس از مجموعه های «گل های خودرو» و «زننده رود» و «اگر هزار قلم داشتم» در دوازده مجموعه ی دیگر در ایران و خارج انتشار یافته است. دیوان یا مجموعه اشعار ژاله اصفهانی در دو جلد در موسسه انتشارات نگاه در دست چاپ است. در تهران.

با تجدید تشکر از آقای سید محمد باقر برقی، امید است در آینده ژاله اصفهانی - شاعر دیرمانده در هجران را آن چنان که بوده و هست به یاد بیاورند و این آرزوی من است از همه هم میهنان ارجمندم.

ژاله اصفهانی

لندن شهریور هزار و سیصد و هشتاد و چهار

***** TRANSMISSION REPORT *****

SID : JALEH

Number : 0207 4602973

Date : 26-08-05 16:40

Date/Time	26-08 16:39
Dialled number	02084490117
Subscriber	02084490117
Durat.	0' 43"
Mode	NORMAL
Pages	1
Status	Correct

چنانچه سید محمد باقر قزوینی در کتاب «مختصر الزمان نامی معاصر ایران» که سال ۱۳۷۳
 در نشر صمیم در قم منتشر شده است، در خصوص زندگی نامی کرال احمدقانی را آورده اند که این
 یاد برای حفظ و اطمینان از نامی دائم چند نکته را زیاده یاد آوریم:
 ۱- کرال احمدقانی در آغاز سال ۱۳۱۶ هجری قمری - آحاد چهارم شهری ماه است که در آن وقت
 نگین از دستن تالیف دریا لیتیا، ۶۰ الی ۷۰ سال آن آرزو که ده سال اول هجرت در آن سال
 آن به همان در باکره سپید در آن سال ۵۰ هجری مسکو به نام «الانوش» در شهرت ایجابات تحصیل کند
 و سال ۱۹۵۹ با ترک کتبی «در باره ای زندگی کرال احمدقانی» که در آن سال «ولایت آن»
 استیضاح گردید که ایجابات تحصیل و تحقیق و تطبیق بر بارز.
 ۲- کرال احمدقانی در سال ۱۳۵۹ به ایران برگشته و در شهر تهران می‌نویسد که در کتاب
 «اگر روز قلم در دستم» منتشر کرد. کتابخانه عنوان این مجموعه در کتابخانه مختصر الزمان نامی معاصر ایران
 است. اگر کرال احمدقانی در آن وقت که حوسبت اخراستین کامل است و باید است شود.
 ۳- کرال احمدقانی در وقت هجرت ماه در ایران ماند و پس برای دیدار پسین به لندن رفت
 که تا کنون در آنجا زندگی می‌کند، یعنی می‌نویسد.
 ۴- انتشار احمدقانی در مختصر الزمان خود در «زندگی و او اگر روز قلم در دستم»
 در ۱۲ مجموعه دیگر در ایران و خارج از آن است.
 در آن یا مجموع انتشار کرال احمدقانی در دو جلد در دو مجله است که «نگاه» در وقت
 چاپ است. در تهران
 با تجدید نظر از آن سید محمد باقر قزوینی که در آن وقت در آن وقت کرال احمدقانی - سید محمد باقر در آن
 را آن خان که بنده در وقت یاد یاد و این آرزوی است از هم میانه از هم

سید محمد باقر قزوینی
 لندن، بهرام ۱۳۸۴

جناب آقای سید محمد باقر بقعی در کتاب «سمنوران نامی معاصر ایران» که سال ۱۳۷۳
در شهر خرم در قم نشر شده است، شرحی از زندگی نامی رواله اصفهانی را آورده اند که بایستی
از او برای حفظ و اقصیت لازم می دانم چند نکته را زیر یاد آورم:

۱- رواله اصفهانی در آغاز سال ۱۳۲۵ همراه همسرش به اتحاد جماهیر شوروی مهاجرت کردند به جهت
ناگزیری از داشتن تمایلات سوسیالیستی. رواله شانس آن را آورد که ده سال اول مجرت در دانشگاه
آذربایجان در باکو روس در دانشگاه دولتی مسکو به نام «المانوف» در رشته های ادبیات تحصیل کند
و در سال ۱۹۵۹ با تز دکتری «در باره های زندگی و آثار ملک الشوهره» دکتر انگرد و از آن پس در
استیوت ادبیات جهانی در مسکو به کار ادبیات تحقیقی و تطبیقی پرداخت.

۲- رواله اصفهانی در سال ۱۳۵۹ به ایران برگشته و در همان آرزوی خود را در کتاب -
«اگر زار قلم درستم» نشر کرد. متأسفانه عنوان این مجموعه در کتاب سمنوران نامی معاصر ایران

استبأ؟ اگر زار چهره درستم ثبت شده که موجب تاخر سندی کامل شایسته و باید است شود.
۳- رواله اصفهانی مدت هفتده ماه در ایران ماند و سپس برای دیدار همسرش به لندن رفت
که تاکنون در آنجا زندگی می کند یعنی می نویسد.

۴- اشعار اصبهانی رواله اصفهانی پس از مجموعه «گل کی خود رو» «رنده رود» و «اگر زار قلم درستم»
در ۱۲ مجموعه دیگر در ایران و خارج از آن را رقم است.
دیوان یا مجموعه اشعار رواله اصفهانی در دو جلد در مؤسسه انتشارات «نگاه» در دست
چاپ است. در تهران

با تجدید نظر از آقای سید محمد باقر بقعی است در آئینه رواله اصفهانی - شاعر دربارنده در مجرای
را آن چنان که بعبه و مهت به یاد بیاورند و این آرزوی من است از همهم نهنگ از خندم.

لندن مه ماه ۱۳۸۴

سید محمد باقر بقعی